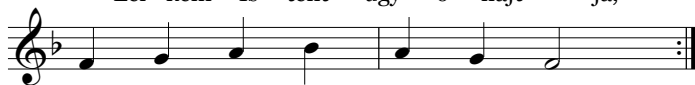

253. Mint a szép hűvös patakra

Louis Bourgeois
(1510–1569)

Mint a szép hű - vös pa - tak - ra
Lel - kem Is - tent úgy ó - hajt - ja,

A szar - vas kí - ván - ko - zik,
És hoz - zá fo - hász - ko - dik.

Te - hoz - zád, ó, Is - te - nem,

Szom - jú - ho - zik én szí - vem;

Szí - ned e - lé, ó, nagy Is - ten,

Va - jon mi - kor ju - tok in - nen?

2. Sebessége árvizeknek És a zúgó nagy habok Fejem felett megütkeznek, S már-már összeroskadok. Uram, hozzád esdeklek, Mert gyógyulást szívemnek E porig lesújtó gyászban Csak Te adhatsz, én kőszálam!

3. Mért csüggedsz hát, ó, én lelkem, Mért keseregsz oly nagyon?
Bízzál, nem hagy el az Isten, Megvigasztal egy napon! Ő nyújt
majd szemlátomást Szabadulást gyógyulást, Megmutatja nyilván
nekem, Hogy csak Ő az én Istenem!

42. zsoltár, Théodore de Bèze (1519–1605)